

ningen er underskrevet af Holstein, Weinschenk og Boserup, de 3 Herrer, som have gjort denne Sag til Gjenstand for særegen Undersøgelse. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Bligen-Sinecke) er af en anden Mening i den Henseende, og det vil være yderst vanskeligt for Thinget at dømme Commissionen og ham imellem, selv om Hestene bleve transporterede herind. Hvis det Udvalg, der maatte blive nedsat, imidlertid ønskede at tage Stamstutteriet i Diezhn, vilde det være mig kjærst at træffe de fornødne Foranstaltninger dertil, i Særdeleshed, naar jeg kunde faae de ærede Medlemmer af Commissionen til samtibigen at være tilstede, og jeg tvivler da ikke paa, at de Forhandlinger, der førtes imellem de Herrer, der ere af forskjellig Mening, vilde være særdeles belærende for de Medlemmer af Thinget, der ikke give sig ud for at være særdeles Hestekjendere. Den samme ærede Rigsdagsmand bemærkede fremdeles, at det foreliggende Lovforslag vilde give Landstutmeesteren et ganske andet Herredømme, end han for Tiden har, og at Loven meget ubvidebende hans Myndighed; det har ikke været Lovudkastets Hensigt eller Mening, og den ærede Rigsdagsmand ophyste heller ikke, hvori disse vidtgaaende Bestemmelser bestod. Jeg tvivler ikke paa, at han har havt enkelte bestemte Udtryk for Die, men fra Regjeringens Side er der aldeles ikke Noget til Hinder for at gjøre Afkald paa den Udvidelse af Myndighed for Landstutmeesteren, der efter den ærede Rigsdagsmands Mening skulde ligge i Lovudkastet; jeg har paaen gjenemgaaet det, men det er ikke gaaet op for mig, hvad den ærede Rigsdagsmand har tænkt paa, men derfor kan det gjerne være, at der er noget Velbegrundet i hans Bemærkninger. Den ærede Rigsdagsmand fremhævede dernæst, at man ved at gaae ind paa Loven slog Bestemmelserne deri fast, hvilket ei vilde blive Tilfældet, naar man ikke vedtog Lovforslaget, idet Loven af 31te Marts 1852 kun var givet for et vist bestemt Aaremaal, der allerede var udløbet for Landstutteriet og om føie Tid vilde udløbe for Stamstutteriet. Den ærede Rigsdagsmand besinder sig i en fuldkommen Wildfarelse; Loven af 31te Marts 1852 fremtræder aldeles ikke som midlertidig, som om den kun skulde gjælde for et vist Aare-

maal, efter hvis Forløb den af sig selv skulde falde bort, hvis den ikke blev holdt i Kraft ved en ny Lov. Det Æneste, hvorpaa man i saa Henseende kunde støtte sig, er de Bestemmelser, som findes i § 12 i bemeldte Lov, hvori det hedder: Landstodhingstene skulde i 6 Aar hovedsagelig være af coach-horse Racen og recruteret, saavidt muligt, deels ved Indkjøb i Landet, deels fra Stamstutteriet; men fordi der siges, at Landstodhingstene i 6 Aar hovedsagelig skulde være af en bestemt Race, deraf følger paa ingen Maade, at man skulde have Ret til at sige, at Landstutteriet kun skal bestaae i 6 Aar, og at det efter disse Aars Forløb skal ophøre, hvis der ikke gives nye Lovbestemmelser for dets Vedbliven. Det Samme gjælder med Hensyn til Udtrykket i Lovens § 18; der staaer ikke i denne Paragraph, at Stamstutteriet kun skal bestaae i 10 Aar og saa falde bort, dersom det ikke holdes ilive ved en ny Lov; der staaer, hvoraft Stamstutteriet i de første 10 Aar skal bestaae; — efter de 10 Aars Forløb mangler der Lovbestemmelser for, hvoraft Stamstutteriet skal bestaae, men der siges paa ingen Maade i Paragraphen, at det kun skal bestaae i 10 Aar. Tvertimod, naar der staaer, at i de første 10 Aar skal det bestaae af det og det, er det aabenbart, at der maa tages Bestemmelse om, hvoraft det skal bestaae i de næste Aar. Jeg erindrer meget godt, at Betydningen af disse Udtryk i sidste Session gav Anledning til en Meningsforskjellighed imellem en Deel af Folkethinget og mig, og at jeg ogsaa den Gang paa ingen Maade kunde anerkjende, at det deraf kunde udledes, at Stamstutteriet kun bestod midlertidigt. Naar nu Stamstutteriet saavel som Landstutterierne ikke ere midlertidige Institutioner, saa følger ogsaa deraf, at Landstutmeesterposten heller ikke er nogen midlertidig Post, men at den maa ansees som en blivende. Loven af 31te Marts 1852 siger i § 25 ganske tørt: „Landstutmeesteren tillægges i aarlig Gage 2000 Rb., fri Bolig ved Frederiksborg Stutteri, samt til Contoirhold aarlig 500 Rb.“ Det vil heraf sees, at denne Post ikke kan betragtes som blot værende tilstede for et vist Antal Aar, men at det er en fast Post, og det er altsaa ogsaa urigtigt, naar den ærede Rigsdagsmand udtalte sig, som